

Hana Vrbická - životopis

Hana Vrbická se narodila v Praze-Libni 17. ledna 1934 jako čtvrté a poslední dítě Boženy a Karla Jiráčkových. Měla tři starší sourozence: bratry Josefa a Oldřicha a sestru Boženku, která byla po obrně prodělané v dětství částečně ochrnutá a měla potíže s chůzí. Děti vyrůstaly v chudších poměrech, ale nikdy neměly hlad.

Když bylo Haně pět let, začala válka. Několikrát měla velký strach: během heydrichiády a především na jaře roku 1945, když byla bombardována Praha.

Navštěvovala Základní školu Na Korábě, nynější budovu druhého stupně ZŠ Bohumila Hrabala. Měla vynikající prospěch, především ji bavila matematika. Chtěla se stát učitelkou v mateřské školce, dokonce byla na praxi ve školce v Lindnerově ulici. Příjímací zkoušky na pedagogickou školu úspěšně složila, ale na školu nenastoupila, protože jí maminka řekla, že má pouze jedny šaty, ve kterých by musela pořád chodit, a že nemají peníze na to, aby si koupila další oblečení.

Po absolvování základní školy pracovala v účtárně v ústředním skladu Bratrství, který zásoboval potravinami a drogistickým zbožím stejnojmenné prodejny.

Hana ráda sportovala, především hrála volejbal. Jednoho dne si na tréninku rozbila koleno, zranění ji ošetřil Ctibor Vrbický, a tak se Hana seznámila se svým budoucím manželem. Haně se zprvu příliš nelíbil, ale na její rodiče udělal velký dojem, když jim sehnal uhlí. Vzali se na Libeňském zámku 13. června 1953 ve 13 hodin. Na konci téhož roku se manželům narodil syn Pavlík, v roce 1965 druhý syn Petr.

Když byly prvnímu synovi tři roky, nastoupila Hana Vrbická do ČKD Praha, kde pracovala až do narození druhého syna. Doma s ním zůstala jedenáct let - až do roku 1976. Starala se totiž nejen o své děti, ale i o dceru své nemocné sestry. V té době dálkově vystudovala střední ekonomickou školu, na níž v roce 1968 úspěšně odmaturovala. V roce 1976 se vrátila do ČKD, kde až do důchodu pracovala jako vedoucí zaměstnaneckého oddělení.

V roce 1987 byl Hanin manžel Ctibor na půl roku v Nigérii, kde jako elektromechanik pomáhal budovat továrnu.

Hana Vrbická nebyla nikdy v životě členkou žádné politické strany, celý život aktivně sportovala, hrála závodně odbíjenou (volejbal). Dodnes se schází s bývalými spoluhráčky. Její životní motto je: "Pohyb a čerstvý vzduch."

Přála by si, aby na sebe lidé byli slušní, nehonili se jenom za penězi a vážili si své rodiny.